

Kamperen aan de Semois

Pasar-journaliste Kelly Mortelmans en fotograaf Roel Willems gingen met hun camper en drie kinderen op kampeerweekend met Govaka & Pasar. Op Camping Le Héron kregen ze een staanplaats met zicht op de Semois: een meevaller. Maar hoe beviel het hen om in groep te kamperen?

Lees verder

Leven als God in Frankrijk, of toch vlak bij Frankrijk. De Semois meandert bijna 200 kilometer door de Ardennen voor ze zich het laatste stukje op Franse bodem bij de Maas voegt. Langs de Belgische oevers een decor van rotsachtige hellingen, groene weilanden, innemende dorpjes én Camping Le Héron. Daar parkeren Pasar-journaliste Kelly Mortelmans en fotograaf Roel Willems hun camper voor een lang weekend met Govaka & Pasar.

Campertrip naar de Naamse Ardennen

Tekst Kelly Mortelmans - Foto's Roel Willems

Niks moet, alles kan. Dat wordt ons beloofd wanneer we een kampeerweekend boeken naar de vallei van de Semois met reisbureau Govaka & Pasar. We zijn best gesteld op onze vrijheid en dus benieuwd of het ons zal bevallen, een groepsreis met een vast dagprogramma. De weerman staat aan onze kant, geen nat Belgisch lenteweer maar zomerse temperaturen. *En route!*

Zodra we de snelweg achter ons laten, slingert onze camper langs smalle groene wegen en door vredige miniatuuordorpjes: een pleintje, een kerkje en enkele typische huisjes. Het is stil, een beetje verlaten zelfs, in dit minder bekende stuk van de Ardennen. Hier geen trekpleisters zoals Durbuy of Saint-Hubert, dat scheelt heel wat in het aantal toeristen. Toch hoeven de Naamse Ardennen qua vakantiegevoel en mooie uitzichten zeker niet onder te doen. Waar je ook kijkt, het is een plaatje. We houden

halt bij een kleine *boulangerie* waar de verkoopster met elke klant een praatje slaat. Ik haal mijn beste Frans boven en bestel heerlijk geurend artisanaal stokbrood. *Oui, oui*, het weer is uitzonderlijk mooi vandaag. Het onthaasten kan beginnen.

Wateroppervlak in bloei

Op Camping Le Héron verwelkomen reisbegeleiders Rein en Aline en hun dochtertje Lore ons hartelijk. Tussen onze dochter Pippa Lotta en Lore klikt het meteen. We zijn de eersten die aankomen met de camper en mogen een van de voor Pasar gereserveerde plekken aan het water uitkiezen. We verorberen ons stokbrood en kijken gefascineerd naar de activiteit op het water: kajaks, een visser, een voorbij-schietende zwaan. Om drie uur staat er een wandeling naar het dorpje Alle-sur-Semois op het programma, een leuke manier om de omgeving en de andere deelnemers te leren kennen. Het dorpje zelf stelt niet zo veel voor: een bakker, slager, buurtsupermarkt

en enkele restaurantjes. Het uitzicht op de Semois is wel indrukwekkend, grote delen van de rivier kleuren wit door de duizenden fijne bloempjes. De vlottende waterranonkel groeit in voedselrijk water en is in ons land vrij zeldzaam geworden. Hier in de Semois groeit ze echter nog welig en tussen mei en augustus lijken grote delen van het wateroppervlak in bloei te staan. De stengels kunnen tot wel zes meter lang worden en vormen lange eilandjes van groen. Kikkers, salamanders en visjes vinden ertussen een perfecte schuilplaats. Het water stroomt gezapig tussen de bloembedden door met hier en daar een kleine stroomversnelling. Een uitzicht voor op een postkaart.

Met vrienden op stap

De sfeer zit onmiddellijk goed en iedereen houdt rekening met elkaar. De snellere wandelaars houden geregeld halt om de twee jongsten te laten bijbenen. Het is warm, de zon zindert op het asfalt en dus last Rein een stop in bij een *kapelleke* – lees: cafeetje –

om de dorst te lessen. Sommige deelnemers kennen elkaar van vorige Pasar-trips en er wordt heel wat gelachen. Ik haal alleen constant de namen door elkaar. Was het nu Luc of Ben? De enige wiens naam we allemaal vlot kunnen onthouden is Tattoo, de hond waarop Ben en Ann een tijdje babysitten. Het is een echte lieverd en zelfs onze twee jongsten die het niet zo op honden begrepen hebben, ontdooien na een tijdje in zijn gezelschap. Op de terugweg beklimmen we met z'n allen een heuvel om van daaruit het uitzicht over de vallei te bewonderen. Gidsen Rein en Aline kennen de mooiste wandelpaadjes als hun broekzak. Langs een smal weggetje gaat het pittig omhoog en de Semois onder ons wordt steeds kleiner. De middagzon priemt tussen de bomen door en werpt een sprookjesachtig licht op enkele stammen met elfenbankjes. Het is stil in het bos, we horen alleen ritselende blaadjes en fluitende vogels. Het gepraat in de groep valt stil en de rust is bijna tastbaar.

We laten het bos achter ons en dalen af naar groene weides met enkele statige witte paarden. Daar plukken Pippa Lotta en Lore pluizige paardenbloemen en blazen giechelend om ter hardst. Ze zijn allebei moe en blij dat de camping in zicht is. Daar is het aperitiefje *chez Rein et Aline*. Tijdens de briefing over de rest van het programma genieten we van een glaasje en een hapje in de avondzon. De meisjes zoeven met hun steps voorbij de caravan. Onze jongste zoon gooit zijn hengel uit in de Semois. Iedereen praat honderduit en we krijgen nu al het gevoel dat we met vrienden op stap zijn.

150 kilo op je rug

Vrolijk vogelgekewetter en een staalblauwe hemel, de perfecte ingrediënten om dag twee mee te starten. Niets is heerlijker dan slaperig een kop koffie drinken met je tenen in het klamme gras en de zon op je gezicht. Campingleven op z'n best! De

1 Al op de eerste dag hebben we het gevoel dat we met vrienden op stap zijn.
2 De leisteembewerkers droegen blokken steen van wel 150 kilo naar buiten op hun rug.
3 Tijdens de wandelingen houden de snelle stappers rekening met de kortere beentjes.

warmte hangt al in de lucht en wanneer we op pad gaan naar de leisteengroeve in Alle-sur-Semois is het broeierig heet. Na een fikse klim bereiken we hijgend Ardois'Alle. In 1948 werden de deuren naar de gangen in de heuvel van Reposseau gesloten, maar sinds 1990 is de groeve geopend voor bezoekers. We starten met een filmpje over leisteentontginning en krijgen meteen een beeld over hoe schrijnend hard het leven van de *scailtons* of leisteembewerkers wel was. In het stof, door de donkere, koude en lage gangen sleurden ze blokken steen tot wel 150 kilo op hun rug naar buiten. Daarna werden de blokken in de ateliers gespleten en tot leien verwerkt, alles gebeurde met de hand. Werkdagen telden vijftien uur van onafgebroken hard labeur. Hoe koud en vochtig het in de groeves was, mogen we daarna zelf ontdekken.

Stappen... of luieren?

De koelte voelt eerst aangenaam, maar het contrast met de buitentemperatuur is groot. Gelukkig hebben we op aanraden van Rein allemaal een warme trui meegenomen. Ook een helm is geen overbodige luxe, de gangen zijn laag en het duurt niet lang voor de eerste zijn hoofd stoot. Au! Onze oudste zoon mag proberen om de loodzware leisteent op te tillen, het lukt hem niet. Hij schrikt wanneer hij hoort dat jongens vanaf 15 jaar in de groeve begonnen te werken, dat is maar een jaartje ouder dan hij! Verlichting is er nu gelukkig wel, vroeger had elke arbeider enkel een carbuurlamp. In dat schaarse witte licht moet alles er nog spookachtiger hebben uitgezien. 's Avonds als de groeve leeg was, werden explosieven tot ontploffing gebracht om de grote brokken steen los te maken. Zo kon het stof

's nachts gaan liggen en kon er 's ochtends opnieuw gebeiteld en gesleurd worden. Zo ontstonden grote zalen waaruit al het leisteent werd gehaald. Midden in de groeve stoten we plots op een smaragdgroene poel met ijskoud helder water, wat een wonderbaarlijk schouwspel. De kleine restanten leisteent werden opgestapeld tot een hoge steiger, dat was minder werk dan ze allemaal naar buiten brengen. Steen op steen, zonder cement ertussen, werd een stevige constructie gebouwd. Althans ik hoop dat ze stevig is! Met knikkende knieën volgen we onze gids over deze steiger naar de uitgang. Voor we terug het daglicht instappen, werpen we nog een blik op de huidige bewoners van de groeve: enkele stil hangende vleermuizen.

Tijdens onze wandeling terug naar de camping kijken we met andere ogen naar de vele charmante leistenen daken: met veel

respect voor de noeste arbeid die achter deze paretjes schuilt. Na de lunch pakken onze reisgenoten de rugzakken in en trekken ze hun stevige wandelschoenen weer aan. Er staat een wandeling van twaalf kilometer op het programma. Wij besluiten op ze hun camping te blijven. De thermometer piekt rond de dertig graden en de lokroep van het frisse rivierwater is te groot. De kinderen vermaken zich met vissen, zwemmen en waterspeltjes en ik vlij me in een luie stoel met een boek. Zalig nietsdoen is af en toe ook leuk!

In de ban van bizons

Het restaurantbezoek met de hele groep de avond voordien was gezellig maar best laat en onze kids mopperen wanneer de wekker gaat. Vroeg opstaan op vakantie vinden ze maar niks. Gelukkig kan een bezoekje aan ▶

In de leisteengroeve stoten we op een smaragdgroene poel: wonderbaarlijk mooi.

WANDELEN IN DE NAAMSE ARDENNEN

1.200 km bewegwijzerde wandelingen leiden je hier door valleien en uitgestrekte bossen. Wandelkaarten zijn te verkrijgen bij de toeristische dienst in Vresse-Sur-Semois, dit zijn alvast de tips van journaliste Kelly.

1

Vertrek op Camping Le Héron langs de Semois richting **Vresse-Sur-Semois**. Halverwege ligt er in de zomer een brugje van geweven houten latjes, zonder leuning. Langs de overzijde van de Semois kan je rustig terug wandelen (± 9 km). Opgelet: het brugje ligt er alleen in de zomermaanden, tijdens de winter moet je verder wandelen tot in Vresse om de Semois over te steken. Zo kom je aan een wandeling van bijna 14 kilometer!

2

Les échelles of de laddertjes-wandeling in Rochehaut (wandeling 84) is een lusvormige wandeling van 5 km die je in een drietal uur wandelt. Vertrek aan de kerk van Rochehaut, waarna je afdaalt richting Semois. Terug naar boven klimmen doe je via verschillende laddertjes. Een van de spectaculairste wandelingen van de Ardennen.

3

Met de GR oftewel **Grote Routepaden** stel je zelf een meerdaagse tocht samen. Kies in de streek van de Naamse Ardennen tussen de GR126 (Brussel - Membre), de GR16 (vallei van de Semois), de GTA of Grande Traversée des Ardennes (Bastogne - Vresse - Monthermé) en de GR14 (Malmédy - Bouillon - Sedan).

1 Hier en daar is de Semois ondiep en moeten we uit de kano's om ze voort te duwen. 2 Pippa Lotta en Lore zoeven over de camping op hun steps. 3 De bizon op de bioboerderij in Orchimont komen uit North Dakota.

de bizonranch in Orchimont hen opvrolijken. We draaien onze luifel in en snorren met de camper langs kronkelende weggetjes tot aan de boerderij. Daar hobbelen we in een huifkar langs een nagebouwd cowboystadje uit de Far West en door de velden met meer dan 200 bizons. 'Bizons zijn de perfecte dieren voor een biologische boerderij', vertelt de eigenaar gepassioneerd. Hoe bar de temperaturen ook zijn, ze overleven zowel in extreme hitte als in de koude. Stallen zijn dus niet nodig. Bovendien begrazen ze gigantische oppervlaktes waarbij ze telkens maar een klein beetje van het gras opeten. Zo groeit het gras het best en houden de bizons de natuur in stand.

'Wist je dat een bizon 60 kilometer per uur kan lopen en over hekken van bijna 2 meter hoog kan springen?' Met leuke weetjes houdt hij ook de aandacht van de kleintjes vast.

Pittige kanotocht

De tijd is voorbij gevlogen en we reppen ons voor het volgende uitje op het programma: kajakken! De Semois schittert onder de hete middagzon en we hopen op het water wat verkoeling te vinden. Gewapend met zonnecrème, drankjes en UV-shirts wandelen we naar Récréalle, het watersportcentrum. Ondanks onze reservering moet Rein heel wat moeite doen om

de kajaks en kano's voor onze groep te pakken te krijgen. Gelukkig regelt hij alles, wij volgen en hoeven alleen maar te genieten. Handig, zo'n begeleider. Op en in het water, je kan ons geen groter plezier doen. Dit was het tochtje waar we alle vijf het meest naar uitkeken. Het is dan ook dulle pret. De jongens met z'n tweeën in een kajak, wij met de dochter in een kano. Zelfs Tattoo de hond gaat mee. Luc neemt een frisse duik in het water, oeps! Dat is lachen geblazen. Een tijdje later blijkt dat de boot van Luc en Tania water maakt, ze zakken alsmat dieper in het water. Gelukkig zijn er een aantal sterke mannen om de kajak om te draaien en het water eruit te laten.

Tijdens het roeien genieten we van de natuurpracht op en rond het water. Libellen in alle tinten blauw vliegen af en aan en landen vlak naast ons op de bladeren van de watteranonkels. Kleine en grote vissen zwemmen langs

ons heen en heel de rivier kleurt groen en wit van de prachtige bloemen. Diezelfde bloemen beginnen ons echter parten te spelen. Het is moeilijk roeien met al die lange takken in de rivier, het water stroomt traag en de jongens raken achterop. Ik wissel van plaats met de jongste zoon en moet nu een pak steviger roeien. Op sommige plaatsen moet ik zelfs uit de boot om ons verder te duwen over de stenen in het ondiepe water. Het is warm en best zwaar. Ben springt even in en roeit ons een eindje vooruit. Na drie uur waterpret worden we met een busje terug naar het startpunt gebracht. Voldaan ploffen we neer in onze campingstoeltjes voor een laatste glas met z'n allen. De zon zakt weg achter de bomen, de rust daalt neer over de camping. Ik sluit mijn ogen en geniet van het gekeutel van onze kampeergenoten op de achtergrond. Kamperen in groep, ik kan er best aan wennen. ■

PRAKTISCH

De beste plekje volgens Govaka-reisbegeleiders Rein & Aline

De Semois

Jarenlang kampeerden ze aan de oevers van de Semois, begeleiders Aline en Rein kennen de streek dan ook als hun broekzak.

ETEN

1 **Mon Manège à toi**
Rue de la Passerelle 3a, Mouzaive - www.monmanegeatoti.com

Geen zin om je auto of camper te verplaatsen? Wandel dan naar dit gezellige restaurantje met een mooi terras aan de oever van de Semois. De Brusselse Mirko geeft je graag meer uitleg over de gerechten, in het Nederlands.

2 **A Table**
Rue de la Ringe 41, Alle-sur-Semois - www.atable-alle.com

Dit huiskamerrestaurant/B&B wordt gerund door de Nederlandse Antoinette en haar lersche echtgenoot. De kaart is beperkt (en dat is het aantal plaatsen ook, dus reserveren is aangewezen), maar wat je krijgt is altijd overheerlijk. Voor € 28 p.p. geniet je al van een seizoensmenu met drie gangen.

DOEN

3 **Ardois'Alle**
Rue de Reposseau 12, Alle-sur-Semois - ardoisalle.jimdo.com

Oude leisteengroeve met gegidst bezoek in Nederlands en Frans.

4 **Bison Ranch Orchimont**
Rue d'Angleterre 50, Orchimont - www.bisonranchorchimont.com

Een tripje naar de Wild West waar je meer leert over hoe bizons leven en gekweekt worden. In de slagerij kan je vers bizonvlees kopen.

5 **Récréalle**
Rue Léon Henrard 16, Alle-sur-Semois - www.recrealle.com

Recreatiecentrum Récréalle verhuurt kano's, kajaks, segways en fietsen, maar als het regent, kan je er ook binnen terecht voor activiteiten als bowling en klimmen.

6 **Rochehaut**
Dit hoog gelegen dorpje biedt een prachtig uitzicht op het lager gelegen dorp Frahan en de Semois. Het dorpje is voor meer dan de

helft eigendom van één familie. Er is een landbouwmuseum en een treintje waarmee je de streek kan verkennen en tal van leuke cafeetjes en restaurants.

KAMPEREN

7 **Camping Le Héron**
Rue de Lingue 50, Mouzaive - www.camping-leheron.be

Rustige camping met ruime staanplaatsen aan de Semois. De nieuwe eigenaars zorgen ervoor dat de camping helemaal vernieuwd wordt en staan altijd klaar voor hun gasten.

Van 10 tot 13 mei kan ook jij gaan kamperen aan de Semois met Govaka & Pasar. **Surf snel naar www.govaka.be voor meer info!**